

Predmet: Ovčara

Apelacioni sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: KŽ1 Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Okrivljeni: Miroljub Vujović, Ivan Atanasijević, Stanko Vujanović, Milan Lančuzanin, Jovica Perić, Milan Vojnović, Predrag Milojević, Goran Mugoša, Đorđe Šošić, Miroslav Đanković, Predrag Dragović, Nada Kalaba i Saša Radak

Tužilaštvo za ratne zločine: Dušan Knežević

Sudsko veće: sudija Sretko Janković, predsednik veća,
sudija Sonja Manojlović, članica veća,
sudija Nada Hadžiperić, članica veća,
sudija Omer Hadžiomerović, član veća,
sudija Miodrag Majić, član veća.

Glavni pretres: 15.06.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

U predmetu *Ovčara* Vrhovni kasacioni sud doneo je presudu 19. juna 2014. godine, kojom je usvojio zahteve za zaštitu zakonitosti okrivljenih Miroslava Đankovića, Miroljuba Vujovića, Stanka Vujanovića, Nade Kalabe, Đorđa Šošića, Predraga Milojevića, Saše Radaka, Milana Vojnovića, Predraga Dragovića i Milana Lančuzanina i ukinuo pravosnažnu presudu Apelacionog suda u Beogradu kojom su okrivljeni oglašeni krivim, a predmet vratio Apelacionom sudu na ponovno odlučivanje o žalbama izjavljenim na osuđujućim deo prvostepene presude. Ova presuda odnosi se i na saokrivljene Ivana Atanasijevića, Jovicu Perića i Gorana Mugošu, koji nisu podneli zahteve za zaštitu zakonitosti, jer se razlozi za njeno donošenje odnose i na njih (*beneficium cohaesionis*). Prilikom ponovnog odlučivanja o žalbama okrivljenih, Apelacioni sud je odlučio da otvori glavni pretres.

Okrivljeni Ivan Atanasijević

Okrivljeni je ostao pri ranije iznetoj odbrani i dodao da je tokom rata izgubio svoje najmilije i da je na Ovčaru išao samo iz razloga kako bi spasio prijatelja. Sada mu je u Hrvatskoj ubijen brat, samo da bi ga sprečili da svedoči u njegovu korist. Na sve što je učinio bio je nateran jer je Hrvat - da je postupio drugačije, i sam bi bio ubijen na Ovčari. Objasnio je da tokom ranijeg iznošenja odbrane nije menjao iskaz, već da tokom istrage nije smeo da govori o svim detaljima, zbog straha za bezbednost vlastite porodice. Postupajući zamenik TRZ i sudija Alimpić nudili su mu tokom istrage da bude svedok-saradnik i da svedoči pred Haškim tribunalom protiv Miloševića, kao i protiv ovde ostalih optuženih. Ovaj proces smatra političkim i obratio se zameniku tužioca rečima da mu je sve „smestila vaša mafija“. Optuženog Jovicu Perića prvi put je video ovde u zatvoru, kao i optuženog Šošića. Stalno ponavlja kako je na njega tokom istrage vršen pritisak, da je bio maltretiran, u samici, trovan lekovima i ucenjivan da će, ukoliko odbije da bude svedok-saradnik, biti poslan u duševnu bolnicu.

Okrivljeni Miroljub Vujović

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani i svim predlozima koje je izneo tokom postupka. Naveo je da je bio komandant TO, ali da je na tu funkciju postavljen nakon događaja na Ovčari, koje navode prvostepeni sud u ranijem postupku nije prihvatio. U kritičnom periodu je bio ranjen u ruku i iz tog razloga nije ni mogao da puca 19. novembra 1991. godine, ali ni te navode njegove odbrane sud nije želeo da prihvati. Tokom boravka u pritvoru sud mu nije dostavljao dokumentaciju, pa je tražio izuzeće istražnog sudije Alimpića. Nakon što je optuženi Lančuzanin izneo da je sudija Alimpić bio na Ovčari, ovaj sudija više nije bio istražni sudija.

Okrivljeni Stanko Vujanović, Milan Lančuzanin, Predrag Milojević i Goran Mugoša

Okrivljeni su ostali pri ranije iznetim odbranama, navodeći da u ovoj fazi postupka nemaju ništa da dodaju.

Okrivljeni Jovica Perić

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani, navodeći da nije imao pravično suđenje jer nije znao zbog čega je davao prvu izjavu u policiji, odnosno da mu niko nije rekao da je osumnjičeni, niti je imao branioca kada je uhapšen 18. aprila 2003. godine. Na predočavanje predsednika veća da je njegovom ispitivanju u policiji prisustvovao branilac, optuženi je naveo da njemu niko nije predstavio branioca. Za vreme boravka u pritvoru posećivao ga je Aleksandar Cvejić, predstavnik visokog komesarijata za izbeglice, kojem se žalio da nema branioca, pa je predložio da isti na ove okolnosti bude ispitan kao svedok. Optuženog Milana Vojnovića upoznao je za vreme boravka u pritvoru.

Okrivljeni Milan Vojnović

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani, uz napomenu da je osuđen samo na osnovu jedne izjave, i to svedoka-saradnika. Sa optuženim Jovicom Perićem se upoznao ovde u pritvoru. Bio je na Ovčari u kritičnom periodu, ali ne i na Grabovu. Međutim, u ovom predmetu je sve za šta se navodi da je izvršila neka od osoba sa prezimenom Vojnović samo njemu stavljeno na teret.

Okrivljeni Đorđe Šošić

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani. Naveo je da je ovaj postupak "čista nameštaljka" i da se svedok-saradnik broj 1 u Kruševcu za njega raspitivao. Ukazuje da ga je tokom prvostepenog postupka svedok-saradnik broj 2 opisao kao čoveka sa dugačkom bradom i kosom, a da je on kao dobrovoljac otišao na ratište 10. oktobra 1991. godine kratko ošišan i uredno obrijan, te da je nemoguće da mu za tako kratko vreme narastu kosa i brada, prema opisu svedoka-saradnika. Stoga je očigledno da ga je ovaj svedok lažno teretio.

Okrivljeni Miroslav Đanković

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani. Naveo je da ga je tokom boravka u zatvoru posetio advokat Branko Dušić, branilac svedoka-saradnika, i nagovarao da postane svedok-saradnik, plašeći ga da će dobiti kaznu zatvora u trajanju od 40 godina. Prilikom te posete, advokat Dušić mu nije rekao u kom je svojstvu došao, a tada je imao svog branioca. Prvih mesec i po dana boravka u pritvoru uopšte nije znao za šta se tereti. Optuženog Jovicu Perića poznaje od pre rata. Misli da ga je u kritičnom periodu video na Ovčari, ali ne i na Grabovu.

Okrivljeni Predrag Dragović

Okrivljeni je istakao da je na njega, dok je bio pritvoren u Sremskoj Mitrovici, vršen veliki pritisak i da su to radili sudija Branka Bančević i tužilac Dragan Aćimović, koji su tražili da kaže ko je bio na Ovčari, dok mu je Obrad Milošević, pripadnik UBPOK-a, pretio da će robijati, što se i desilo.

Okrivljena Nada Kalaba

Okrivljena je izjavila da “poništava sve svoje zapisnike iz odbrane”, a iz razloga jer do danas ne zna za šta je optužena. Smatra da je optužena za nešto nemoguće, što ne postoji. Za vreme boravka u pritvoru na nju je vršio pritisak istražni sudija Alimpić, jer se interesovao kako podnosi odvojenost od ćerke, i rekao joj je da će joj dete biti oduzeto. Nema veze ni sa kakvim ubistvom, jer je njen šef živ, sa njim je telefonom i razgovarala. Tokom prvostepenog postupka, sve vreme je govorila da je njen šef Martin Sabljak, mada se on u stavri prezivao Sabljić, a Nataša Kandić joj je rekla da je isti poginuo u saobraćajnoj nesreći. Videla je na Ovčari svog kolegu sa posla Josipa Batarela, a kasnije su joj “namestili” da ga je ona ubila. Pre nego što je uhapšena, jako je naljutila postupajućeg zamenika tužioca, jer se sa njim sudarila na sudskom hodniku, nakon čega je on zatražio da je uhapsi. Još više ga je naljutila kada je, prilikom dovođenja u sudnicu, greškom sela na njegovo mesto. Povlači sve što je rekla u vezi sa ubistvom koje je izvršio svedok-saradnik broj 1, navodeći da ona nikakvo ubistvo nikada nije videla. Smatra da je optužnica protiv nje “nemoguća” jer joj se stavlja na teret ubistvo nekoliko NN lica, pa se pita kako je moguće ubiti nešto nepoznato, nešto što ne postoji. Napominje da je videla Spasoja Petkovića u Vukovaru, jer je bio smešten u njihovoj kući, ali da joj nisu poznati detalji šta je radio. On se nje zbog toga plašio, jer je mislio da o njemu mnogo zna. Za vreme istrage koja je vođena protiv njenog muža Stanka Vujanovića, Petković se raspitivao o njemu, tražio je da mu nacrti kako izgleda unutrašnjost zatvora, i hvalio joj se da je veoma moćan. Nije joj poznato da li je nešto planirao da preduzme protiv njenog muža, ali joj je bilo čudno što se raspituje za unutrašnjost zatvora. Takođe joj je pretio da više neće videti svoju ćerku i da neće živa doći kući.

Okrivljeni Saša Radak

Okrivljeni je ostao pri ranije datoj odbrani, navodeći da je skupio dokaze o tome šta su sudije Važić i Krstajić radili sa svedocima.